

-: ફ્રીલતે ઈમામે મઝહૂમ (અ.સ.) :-

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) એ ફરમાવું છે કે, “હુસૈન મારાથી છે અને હું હુસૈનથી છું અને એમ પણ ફરમાવું છે કે, **ઇમામ હસન (અ.સ.)** મારા અડધા જિસ્મની મિસ્લ છે અને **ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)** મારા બીજા અડધા જિસ્મની મિસ્લ છે.” અને બેવે મારા નવાસા જન્મતના રચહાન છે અને જન્મતના જવાનોના સરદાર છે. આપ (સ.અ.વ.વ.) બેવે શાહજાદાઓને બેઈન્તેહા શક્કત અને પ્યારથી નવાજતા હતા અને ઘણી મરતબા બેવેને ખભાઓ પર સવાર કરીને બાઝારમાં નીકલતા હતા. આપ આ મુજબની મોહબ્બત કરતા હતા તો આપના નઝદીકના લોગોમાંથી ચંદ હસદખોરોને અણગમો થાતો હતો તો આપ ફરમાવતા કે, અલ્લાહતઆલા જેને પર રેહમત ફરમાવે તે જ પોતાના બચ્ચાઓને મોહબ્બત કરી શકે છે.

દાઅવતે હાદીયાહના કિતાબો “શરહુલ અખ્બાર” અને “ઉયૂનુલ અખ્બાર” માં ફઝાઈલે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ની ઝિક્કે ખેર વારિદ થયેલી છે. મૌલાના ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) થી રિવાયત છે કે, “જે વક્ત આશુરા આવે છે, તે દિન આસ્માનના ફરિશ્તાઓ શીશીઓ લઈને ઝમીન પર ઉતરે છે અને તેઓ હરએક ઘરો અને મજલિસોમાં ગશત કરે છે અને તે જગા પર પણ જાય છે જેમાં ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ની મુસીબતો પર આહોઝારી કરનારા હોય છે, તે જગા પરથી તેમના આંસુઓ શીશીઓમાં ભરી લે છે. અને જે વક્ત કયામતનો દિન આવશે તો આ આંસુઓના સબબ તેઓને જહન્નમની આગની બલાથી છુટકારો હાસિલ થાશે આ અઝાબે અલીમની પકડમાંથી તેમને નખત અપાવશે.”

બીજી એક રિવાયત મન્ફૂલ છે કે, “એક વક્ત મદીનામાં સખ્ત કહેત-દુકાલ પડો, લોગો દાણા-પાનીના મોહતાજ થયા અને હઝારોની તાઅદાદમાં મરવા લાગા. તો તેમાંથી ચંદ લોગો સરવરે દોઆલમ નબીયુલ્લાહ મોહંમદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.વ.) ની હઝરતે રિસાલતમાં હાઝિર થયા અને અરઝ કીધી કે, અય રેહમતે આલમ, લોગો ભુખથી મરે છે; તે વાસ્તે આપ બારગાહે અયઝિદીમાં દોઆ ફરમાવો જેથી અલ્લાહની રેહમતની બારિશ નાઝિલ થાય, તે વક્ત આપની આગૌશમાં મૌલાના હુસૈન (અ.સ.) બેસેલા હતા. આપે ફરમાવું કે, “અય મારા લખ્તે જિગર ! આપ આપના બેવે હાય ઉંચા કરીને અલ્લાહની બારગાહમાં દોઆ ગુઝારો કે, અલ્લાહતઆલા વરસાદ વરસાવે જેથી લોગોને રાહત થાય.” ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) હક્કના પ્યારા હતા, આપ તરત જ ઉઠા અને બારગાહે ઈલાહીમાં હાથ ઉંચા કરીને ફરમાવું કે, “અય પરવરદીગારે આલમ ! આ મોહંમદ જે મારા નાનાજી છે અને તારા પ્યારા રસૂલ છે એનો વસીલો લઈને હું કહું છું કે, અય બારીએ તઆલા ! આ યરરબ (મદીના) ના લોગો પર તારી રેહમતનો વરસાદ વરસાવ. તેઓ તારા પાસે પાની તલબ કરે છે એ હાલતમાં કે તેઓ જાણે છે કે, તારી રેહમત બીજા રેહમત કરનારાઓ કરતા ઝિયાદ છે.” રિવાયત કરનાર કહે છે કે, હજી આપની દોઆ પૂરી નહોતી થઈ કે આસ્માન પર વાદલો ઘેરાયા અને એવો ઝોરદાર વરસાદ વરસો કે પલ-બે-પલમાં નહેરો ઊભરાઈ ગઈ. લોગોએ અલ્લાહનો અને અહલે બૈત (અ.સ.) નો શુક્ર અદા કીધો અને ખુશ થયા. આપની આ મુજબની ફઝીલતો બેશુમાર છે. જો એનું તફ્સીલથી બયાન લખવા બેસીએ તો ઘણા કિતાબો તહરીર થઈ શકે. આપની જેહાદની પણ એક શાનદાર મિસાલ ઉમ્મતને વાસ્તે કિતાબોમાં વારિદ થઈ છે.

શહેરે રમઝાન મુબારક મહીનો હતો અને નબીયુલ્લાહના કસ્રે મોહંમદીમાં તમામ રોઝદાર હતા. ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ત્રણ વરસના બચ્ચા હતા, પણ આપે રોઝું રાખું હતું. મદીનામાં તે વક્ત સખ્ત ગરમીની મૌસમ હતી. સૂખી ગરમ હવા કુંકાતી હતી, પ્યાસની શિદતથી આપની ઝબાન સુકાવવા લાગી અને આપને ગશ આવી ગયો. માં સાહેબા મૌલાતના ફાતેમતુઝઝરા (અ.સ.) એ આપને સમઝાવા કે આપ રોઝું ઈફતાર કરી લે, કેમકે બચ્ચાઓ પર શરીઅતના આઅમાલનો તકલ્લુફ નથી, પણ આપે આ શિદતના બાવજૂદ રોઝું તમામ કરવાની નિચ્ચત કીધી. આખિરમાં માં ફાતેમતુઝઝરા (અ.સ.) એ રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) ને તલબ કીધા અને કહ્યું કે, અય અલ્લાહના નબી ! આ ફરઝંદે રોઝું કીધું છે, સખ્ત પ્યાસથી એની ઝબાન સુખી થઈ ગઈ છે, ભૂખના સબબ ગશ પર ગશ તારી થાય છે અને તે રોઝું છોડતા નથી; તેથી અય બાવાજી, આપ કઈ સમઝાવો ! નબી સાહેબે આપને ખૂબ સમઝાવા પણ આપે જવાબ દીધો કે, મારા માં સાહેબા, મારા બાવાજી સાહેબ અને મારા પ્યારા નાનાજી રોઝદાર હોય, ને હું રોઝું તોડી નાખું તે શું ગવારા થાય ? અગર આ નૈક અમલમાં મારો જાન પણ નીકલી જાય તો તેની મને પરવાહ નથી. રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) પોતાના નવાસા ના આ કલામ સાંભલીને ઘણા ખુશ થયા અને તેમને આગૌશમાં લઈને બ-ચશમે નમ અલ્લાહતઆલા પાસે દોઆ ફરમાવી કે, “અય પરવરદીગાર ! તું સુરજને મગરિબ તરફ ગુરૂબ કર.” ફૌરન આપની આ દોઆ કુબૂલ થાય છે અને સુરજ ગુરૂબ થાય છે અને નબીએ અકરમ (સ.અ.વ.વ.) ના પ્યારા નવાસા રોઝું ઈફતાર કરે છે અને અહલે બૈત (અ.સ.) ના દરમિયાન ખુશીની લહેર દોડી જાય છે. ★